

deleshed, naar det gælder vort Forhold til vore sønderjydske Brødre, tror jeg, at vi skulle tage Vare paa vor Mund saa meget som muligt, at vi skulle tale med den størst mulige Forsigtighed og tale saaledes, at vi ere visse paa, at vi ikke skade dem ved, hvad vi sige. Nu er det ganske rigtigt, at vi skulle holde vor Ryg rank. Vi Danske have Gud ske Lov ikke Grund til at krumme Ryggen for nogen. Men man kan godt holde Ryggen rank og tale med en vis Forsigtighed, med et vist Maadehold og med en Værdighed som den, der tilkommer os. Vi skulle vare os for Udtalelser, som kunne støde nabovenlige Magter, men vi skulle ogsaa og først og fremmest vare os for Udtalelser, som kunne saare Brødrene Syd for Kongeaaen, Udtalelser, som, hvis de saare dem, ganske sikkert ogsaa ville slaa et stærkt Saar i alle Danskes Hjerter.

Jeg vilde ønske, at Medlemmerne, ogsaa naar der er Tale om indenrigske Forhold, vilde iagttage det fornødne Maadehold og den fornødne Forsigtighed. Nu er det ganske vist, at naar det gælder de indenrigske Forhold, kunne vi ikke nær i den Grad, som naar det gælder de udenrigske, gøre Skade ved uoverlagte Udtalelser, men jeg tror alligevel, at der ogsaa her ofte ved uoverlagte Ord kan skades og, at der kan slaas Revner i, hvad der helst burde holdes sammen. Det vil jo under Forholdene, som de ere her i Landet, være naturligt, at de, der se paa de politiske Forhold omtrent med samme Øjne, de, der arbejde omtrent med samme Maal for Øje, da ogsaa arbejde sammen i Fordragelighed og med gensidig Velvillie, og netop de skulle vare sig for at fremsætte Udtalelser, der kunne forandre dette Forhold og bringe en mindre Grad af Velvillie til Stede eller bringe Mistillid til Stede imellem dem. Jeg sigter herved til nogle Udtalelser, som ere fremkomne dels derovre fra den Side, men jeg beklager, at jeg ogsaa maa sige, at de ere fremkomne her fra denne Side, Udtalelser, som let kunne bringe Forvirring i Folkets Tanker, og som let ude i Folket kunne skille ad netop der, hvor der skulde samles. Jeg kan med min bedste Villie ikke se, at den høje Regering paa nogen som helst Maade har svigtet det Program, som den lod lyde her imellem os, straks efter at den var tiltraadt . . . (Zahle: Det har den heller ikke.) . . . Jeg maa maaske have Lov til at tale endnu en lille Smule, bagefter kommer Deres Tur, og det har vist Formanden ikke noget imod. Jeg kan med

min bedste Villie ikke se, at Regeringen paa noget Punkt har svigtet det Program, den den Gang lovede at følge, og jeg kan derfor heller ikke se, at alle de, som den Gang mente, at der var Grund til at støtte den, ikke endnu stadig kunne samles om den og støtte den efter bedste Evne. Jeg kan ikke se dette, men det kan jo nok være, at der er dem, hvis Villie er mere god til at se det, end min bedste Villie er. Kun dette vilde jeg gerne have sagt angaaende Forholdene her i selve Tinget.

Saa har jeg endnu kun nogle faa Udtalelser, som mere angaa den Kreds, jeg repræsenterer, eller den Egn, hvorfra jeg er sendt herind. Jeg vil gerne tillade mig at anbefale en Bevilling paa § 26 IV. A. 9. Det er en Bevilling til Opførelse af et Spir paa Nakskov Kirke. Det Spir, som for Tiden er der, er brøstfældigt, og det er udsat af Provstesyndet. Der kunde bygges et Spir omtrent noget lignende som det, der er der, for en mindre Sum, men man mener — og jeg er ganske vist ogsaa af den bestemte Mening —, at det vilde være rigtigere og mere passende, om der blev sat et Spir paa Kirken, som bedre svarede til den smukke og anselige Kirke, som det virkelig er. Spiret er for Øjeblikket spaantækt, og det er jo netop paa et saadant Spir et meget uheldigt Tagmateriale. For Staten kunde der nok være Anledning til at yde Bidrag hertil; bl. a. er der en Grund dertil i, hvad der er foregaaet tidligere. Dette Spir blæste om for — ja det er vel halvandet hundrede Aar siden eller saa, det var i Midten af det attende Aarhundrede. Det Materiale, hvormed det den Gang var tækket, Bly og Kobber, blev benyttet af Staten til at støbe Kugler af, og der blev i Stedet derfor sat et daarligere og mere tarveligt Spir op, som skamskænder Kirken i høj Grad. Nu er det Beboernes Ønske der at faa et smukkere Spir, og de ville ogsaa selv yde et betydeligt Bidrag dertil, et Bidrag af 10,000 Kr., idet de søge de andre 10,000 Kr., som ville medgaa, af Statskassen. Jeg anbefaler denne Bevilling; jeg tror, at det er fornuftigt og rigtigt, at den gives.

I Fjor, da jeg havde den Ære at tale ved Finanslovens 1ste Behandling, berørte jeg et Forhold, som jeg gerne igen i Aar vil bringe paa Bane. Jeg vil gerne anmode den højtærede Trafikminister om at gøre sit muligste til, at der, saa snart ske kan, bliver bygget en Bro mellem Sjælland og Falster, saaledes at Togene ad denne kunne føres fra Sjælland til Falster uden